Lietas Nr.C29526617
Lietas arhīva Nr. C-1790-18/16
ECLI:LV:RLPT:2018:1009.C29526617.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2018.gada 9.oktobrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese V.Gailīte
ar tiesas sēžu sekretāri E.Pavloviču,
piedaloties prasītājas If&C Insurance AS Latvijas filiāle pārstāvei zvērinātai advokātei Andai Staltmanei un atbildētājas /pers. A/ pārstāvim /pers. B/, 2018.gada 10.septembrī atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu If&C Insurance AS Latvijas filiāles prasībā pret /pers. A/ par zaudējumu piedziņu. Tiesa

noskaidroja:

Prasītāja If&C Insurance AS Latvijas filiāle (turpmāk arī – prasītāja) cēlusi prasību tiesā pret atbildētāju /pers. A/ (turpmāk arī – atbildētāja) par zaudējumu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2015.gada 9.martā starp prasītāju un /pers. C/ tika noslēgts Privātpersonu īpašuma apdrošināšanas līgums, apdrošināšanas polises numurs 391200631282, ar apdrošināšanas periodu no 2015.gada 12.marta līdz 2016.gada 11.martam. Ar Polisi /pers. C/ piederošais dzīvoklis /adrese A/ apdrošināts pret vairākiem riskiem, tai skaitā noplūdēm no inženierkomunikācijām.

2015.gada 5.maijā notika Dzīvokļa appludināšana. Kā tas konstatēts 2015.gada 8.maija īpašuma apskates protokolā, Dzīvokļa appludināšanas cēlonis ir aukstā ūdens noplūde no 8.stāva, kā rezultātā Dzīvoklim tika nodarīti bojājumi. 2015.gada 19.maijā dzīvojamās mājas /adrese/ apsaimniekotāja SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pārstāvji veica Dzīvokļa apsekošanu, kurā piedalījās arī apdrošinātā dzīvokļa īpašnieks un dzīvokļa /adrese B/, no kura notika ūdens noplūde, īpašniece /pers. A/, kas lietā ir atbildētāja. Par Dzīvokļa apsekošanu tika sagatavots arī 2015.gada 2.jūnija akts Nr.14-8/18764 par konstatētajiem bojājumiem. Atbildētāja ar minētā Akta saturu ir iepazinusies, ko apliecina atbildētājas paraksts uz Akta, un nav paudusi nekādus iebildumus Akta sadaļā "*Komentāri*".

Ņemot vērā Dzīvoklim nodarītos bojājumus, tika konstatēts, ka remontdarbu tiešās izmaksas ir EUR 2744,27, pievienotās vērtības nodoklis par materiālu iegādi EUR 205,41, kas kopā tādējādi veido remontdarbu izmaksas EUR 2949,68. Pamatojoties uz Apdrošinātās personas iesniegto apdrošināšanas atlīdzības pieteikumu, prasītājs 2015.gada 25.maijā izmaksāja Apdrošinātajai personai apdrošināšanas atlīdzību EUR 2809,68, kas aprēķināta, no remontdarbu izmaksām EUR 2949,68 atskaitot Polisē noteikto pašrisku EUR 140,00.

Prasītājs precizēja, ka tāmes 11.pozīcijā "Telpas Nr.4 (tualete) grīdas seguma demontāža" pieļauta pārrakstīšanās kļūda un pozīcija svītrojama no tāmes. Tādējādi pārrēķinātas Dzīvoklim nodarīto bojājumu novēršanas izmaksas, kas ir EUR 2905,77 (t.sk. materiāliem piemērojamais pievienotās vērtības nodoklis EUR 205,41), no kā savukārt atskaitāms Apdrošinātās personas pašrisks EUR 140,00. Tādējādi Prasītājam nodarīto zaudējumu apmērs ir EUR 2765,77.

Neskatoties uz aicinājumu labprātīgi segt prasītājam radušos zaudējumus, atbildētāja līdz pieteikuma iesniegšanai tiesā nav pat daļēji atlīdzinājusi prasītājam zaudējumus.

Prasītāja, pamatojoties uz Civillikuma 1084., 1635., 1770., 1771., 1773., 1775., 1779.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 6.punktu, 14.panta pirmo daļu, likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu, lūdz tiesu piedzīt no /pers. A/ par labu If P&C Insurance AS Latvijas filiālei zaudējumus EUR 2765,77 apmērā, kā arī noteikt prasītājai tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no laikā nesamaksātās zaudējumu atlīdzības summas par laiku līdz sprieduma izpildei un piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai visus tiesāšanās izdevumus, tostarp ar lietas vešanu saistītos izdevumus (izdevumus saistībā ar advokāta sniegto juridisko palīdzību).

Atbildētāja tiesai saskaņā ar Civilprocesa 148. panta noteikumiem iesniegusi rakstveida paskaidrojumus, kuros prasību neatzīst, norādot, ka atbilstoši atbildētājas konstatētiem un noskaidrotiem apstākļiem atbildētāja prasītājam ir paudusi viedokli, ka šis gadījums būtu sedzams no Apdrošināšanas kompānijas pašu līdzekļiem, atzīstot tos par riskiem Apdrošināšanas biznesā (ar to domājot nejaušos zaudējumus, kurus nevienam nav jāatlīdzina Civillikuma 1773.-1774.pantu izpratnē), vai arī lūdzu prasītāju pret atbildētāju kā dzīvokļa /adrese B/, īpašnieku vērstās pretenzijas par rādītiem zaudējumiem adresēt par mājas, /adrese/, apsaimniekošanu vai ūdens padevi un tās uzraudzību atbildīgajai organizācijai.

Atbildētāja norāda, ka prasītājs savā nepamatotā pieteikumā nav pierādījis nedz atbildētāja vainu, nedz zaudējumu esamību, kā arī pamatotu to apmēru.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāve uzturēja prasību saskaņā ar prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un argumentiem.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē prasību neatzina, paskaidrojot, ka prasītājs nav pierādījis prasību.

Noklausījusies pušu pārstāvju paskaidrojumus, kā arī pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatoata un apmierināma saskaņā ar sekojošiem

motīviem:

Nav strīda par to, ka 2015.gada 5.maijā notika dzīvokļa Nr./adrese A/ appludināšana.

Tāpat nav strīda, ka 2015.gada 9.martā starp prasītāju un /pers. C/ tika noslēgts Privātpersonu īpašuma apdrošināšanas līgums, apdrošināšanas polises numurs 391200631282, ar apdrošināšanas periodu no 2015.gada 12.marta līdz 2016.gada 11.martam. Ar Polisi /pers. C/ piederošais dzīvoklis /adrese/ apdrošināts pret vairākiem riskiem, tai skaitā noplūdēm no inženierkomunikācijām.

Tāpat nav strīda, ka, pamatojoties uz Apdrošinātās personas iesniegto apdrošināšanas atlīdzības pieteikumu, prasītājs 2015.gada 25.maijā izmaksāja Apdrošinātajai personai apdrošināšanas atlīdzību EUR 2809,68.

Tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis apliecināja, ka nav strīda par faktisko situāciju, proti, iepriekš minētajiem prasītāja apgalvojumiem.

Līdz ar to, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas un 96.panta piektās daļas noteikumiem tiesai nav pamata apšaubīt iepriekš minēto prasības pamatotību, proti, lietā nav strīda par faktiem, ka apdrošinātajā dzīvoklī notikusi appludināšana, par ko sastādīts trešās personas akts un apdrošinātā dzīvokļa īpašniece saņēmusi apdrošināšanas atlīdzību.

Likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmā daļa noteic, ka apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem.

Lietā konstatēts, ka, ievērojot likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmās daļas noteikumus, prasītājs, realizējot savas regresa tiesības, sagatavojis un nosūtījis atbildētājai pretenzijas vēstules par zaudējumu atlīdzību, kurās lūdzis atlīdzināt zaudējumus.

Atbildētāja cēlusi iebildumus, norādot, ka viņa nav vainojama zaudējumu nodarīšanā, ka prasītājs nav pierādījis zaudējumu esamību, kā arī pamatotu to apmēru.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka lietā strīds pastāv par atbildētājas vainu zaudējumu nodarīšanā, kā arī zaudējumu apmēru.

Vērtējot atbildētājas rakstveida paskaidrojumus un viņas pārstāvja iebildumus tiesas sēdē, tiesa vadās no Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas, kas noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Atbildētāja norādījusi, ka konkrētajā lietā nav konstatējama atbildētāja prettiesiska rīcība (darbība vai bezdarbība). Notikumi 2015.gada 05.maijā daudzstāvu mājā, pēc adreses /adrese/ - avārijas situācija aukstā ūdens noplūde notika ūdens spiediena ūdensapgādes iekšējos tīklos, kā arī spiediena izmaiņu rezultātā. Par ūdensapgādi iekšējos tīklos daudzstāvu mājā atbildētājs, kā dzīvokļa īpašnieks atbildību nenes. Akts par konstatētiem bojājumiem dzīvoklī Nr. 26, uz kuru prasības pieteikumā vairākkārt atsaucas prasītājs, nevar kalpot par pierādījumu atbildētāja kā dzīvokļa Nr.44 īpašnieka vainas notikušajā noplūdē atzīšanai (noteikšanai). Atbildētāja paraksts uz Akta norāda uz Atbildētāja klātbūtni dzīvokļa Nr.26 apsekošanas veikšanā 2015.gada 19.maijā, un tās laikā konstatēto dzīvoklī Nr.26 bojājumu apmēru, iespējamo šo bojājumu rašanās cēloni, kā arī atbildētājai piederošajā dzīvoklī esošā aukstā ūdens filtra bojājuma fakta konstatāciju, kura plīsuma rezultātā notikusi aukstā ūdens noplūde, nevis uz sevis atzīšanu par vainīgo pusi notikušajā ūdens noplūdes faktā.

Tiesa atzīst, ka prasītājam uz likuma pamata ir prasījuma tiesības pret atbildētāju par zaudējumu piedziņu, ja prasītājs pierādīs zaudējumu apmēru, apdrošināšanas atlīdzības izmaksu un atbildētāja pienākumu zaudējumus atlīdzināt.

Civillikuma 1770.pantā noteikts, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Civillikuma 1779.pantā ir noteikts, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

No lietas materiālos esošā 2015.gada 2.jūnija akta par konstatētajiem bojājumiem, ko parakstījusi arī pati atbildētāja un SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" 2015.gada 10. septembra vēstules izriet, ka 2015.gada 5.maijā plīsa atbildētājas dzīvoklī Nr.44 esošais aukstā ūdens filtrs, kā rezultātā tika appludināti vairāki zem tā esošie dzīvokļi, tostarp apdrošinātajai personai /pers. C/ piederošais dzīvoklis Nr.26. Lietā nav strīda par to, ka bojājums radies un noplūde notikusi tieši no Atbildētājas atsevišķā īpašumā esošā ūdens filtra, jo atbildētāja savos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka "*Apsekojot visas telpas dzīvoklī, konstatēju, ka virtuvē zem izlietnes ir bojāts filtrs un no tā šļācas ūdens."*

No atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem un zemesgrāmatas izdrukas ir redzams, ka nekustamā īpašuma dzīvokļa Nr./adrese B/ īpašnieks ir atbildētāja.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 3.pantu atsevišķais īpašums ir dzīvojamā mājā esošs būvnieciski norobežots un funkcionāli nošķirts dzīvoklis, neapdzīvojamā telpa vai mākslinieka darbnīca, kura kā dzīvojamā vai nedzīvojamā telpu grupa reģistrēta Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā. Atsevišķā īpašuma elementi ir:

1) telpas vai telpu grupas robežās esošie konstruktīvie slodzi nenesošie, nožogojošie un apdares elementi (tai skaitā iekšējās starpsienas, griestu, grīdu un sienu apdare, durvis);

2) inženiertīkli un inženierkomunikācijas līdz kopīpašuma stāvvadiem;

3) inženieraprīkojuma elementi (tai skaitā virtuves aprīkojums, ventilācijas ierīces, tualetes, dušas un vannas aprīkojums), bez kuriem kopīpašumā esošās dzīvojamās mājas daļas elementi var funkcionēt patstāvīgi;

4) atsevišķo īpašumu norobežojošie logi un durvis.

Minētā likuma 14.pants noteic, ka dzīvokļa īpašnieks par zaudējumu nodarīšanu citiem dzīvokļu īpašniekiem vai citām personām ir atbildīgs normatīvajos aktos, dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumos vai savstarpēji noslēgtajos līgumos noteiktajā kārtībā.

Tiesas ieskatā, atbildētāja ir atbildīga par savā dzīvokļa īpašumā esošo komunikāciju un iekārtu stāvokli un ir atbildīgs par zaudējumu nodarīšanu citiem dzīvokļu īpašniekiem.

Lai gan tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis apšauba aukstā ūdens filtra plīšanu atbildētājas dzīvoklī, tas ir pretrunā ar pašas atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem un rakstveida pierādījumiem lietā. Tiesa ir izskaidrojusi atbildētājas pārstāvim Civilprocesa likuma 74.panta sestajā daļā paredzēto pušu tiesību un pienākumu izmantošanu godprātīgi, kā arī aizrādījusi par patiesības paušanu saskaņā ar Civilprocesa likuma 9.[1] pantu.

Kā jau teikts iepriekš, prasītāja ir iesniegusi tiesā pierādījumu - 2015.gada 2.jūnija aktu par konstatētajiem bojājumiem, ko parakstījusi arī pati atbildētāja, kā arī SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" 2015.gada 10. septembra vēstuli no kuriem izriet, ka 2015.gada 5.maijā plīsa atbildētājas dzīvoklī Nr.44 esošais aukstā ūdens filtrs, kā rezultātā tika appludināti vairāki zem tā esošie dzīvokļi, tostarp apdrošinātajai personai /pers. C/ piederošais dzīvoklis Nr.26.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja paraksts uz Akta norāda uz Atbildētāja klātbūtni dzīvokļa Nr.26 apsekošanas veikšanā 2015.gada 19.maijā, un tās laikā konstatēto dzīvoklī Nr.26 bojājumu apmēru, bojājumu rašanās cēloni, kā arī atbildētājai piederošajā dzīvoklī esošā aukstā ūdens filtra bojājuma fakta konstatāciju, kura plīsuma rezultātā notikusi aukstā ūdens noplūde. Arī atbildētāja savos rakstveida paskaidrojumos apstiprina, ka viņai piederošajā dzīvoklī plīsis aukstā ūdens filtrs.

Atbildētāja neatzīst sevi par vainīgu notikušajā ūdens noplūdes faktā. Tiesā iesniegusi LNEA 2015.gada 28.septembra eksperta atzinumu ? 141 ar kuru nodibināts, ka aukstā ūdens attīrīšanas filtra kolbas bojājums radies iekšējā spiediena dēļ, aukstā ūdens iekšējo tīklu spiediena izmaiņu (hidrauliskā trieciena) rezultātā. Konstatētais bojājums nav radies mehāniskas iedarbības rezultātā.

Tiesa atzīst, ka ar minēto ir konstatēts, ka filtra kolbas bojājums nav radies mehāniskas iedarbības rezultātā, tomēr secināt, ka atbildētāja to uzstādījusi un uzturējusi pienācīgā kārtībā nevar. Ja plīsums radies no dzīvokļa īpašnieka neatkarīgu iemeslu dēļ ūdens iekšējos tīklos (iespējams, ņemot vērā strauji palielināto ūdens spiedienu ūdensapgādes sistēmas iekšvados), tas atbildētājai jāpierāda.

Savukārt atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus saviem argumentiem par to, ka dzīvokļa Nr.26 appludināšana būtu notikusi palielinātu ūdens spiedienu ūdensapgādes sistēmas iekšvados. Šādu atbildētājas apgalvojumu nevar apstiprināt pievienotais LNEA 2015.gada 28.septembra eksperta atzinumu ? 141.

Bez tam, tiesa ņem vērā pušu paskaidrojumus, ka nav saņemti ziņojumi par appludināšanas gadījumiem citos mājas dzīvokļos, proti, citos dzīvokļos aukstā ūdens padeves rezultātā ūdens filtri nav plīsuši un ūdens noplūde nav notikusi, tāpēc uzskata, ka arī šie paskaidrojumi apstiprina prasītājas

apgalvojumus, ka atbildētāja ir atbildīga par aukstā ūdens attīrīšanas filtra kolbas plīsumu viņas dzīvoklī.

Turklāt tiesa ņem vērā to apstākli, ka nav konstatēts, kādu aukstā ūdens attīrīšanas filtra kolbu atbildētāja ir iesniegusi ekspertiem, jo no eksperta atzinuma neizriet, ka tā pārbaudes laikā atrastos atbildētājai piederošajā dzīvoklī vai būtu izņemta no tā, tāpēc nevar pārliecināties, ka iesniegtais pierādījums attiecas uz lietu un vērtē to kritiski. Ievērojot Civilprocesa likuma 104.panta pirmajā daļā noteikto, tiesa uzskata, ka atbildētājas iesniegto rakstveida pierādījumu – LNEA 2015.gada 28.septembra eksperta atzinumu ? 141 par filtra tehnisko stāvokli nevar atzīt par pierādījumu, jo to neapstiprina citi lietas materiālos esošie pierādījumi.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē lūdza atlikt lietas izskatīšanu, lai pārliecinātos Rīgas namu pārvaldē, ka kopējās komunikācijas bija lietošanas kārtībā. Tiesa noraidījusi minēto lūgumu, jo, pirmkārt, prasība iesniegta tiesā gadu atpakaļ un atbildētājai bija pietiekams laiks sagatavoties lietas izskatīšanai un, otrkārt, pati atbildētāja ir atzinusi, ka viņai piederošajā dzīvoklī plīsis aukstā ūdens filtrs. Līdz ar to lietā nav strīda par to, ka kopīpašumā esošās inženierkomunikāciju sistēmas bijušas tehniskā kārtībā. Lietā ir strīds par to, vai filtra plīšana notikusi atbildētājas vai ūdensapgādes pakalpojuma sniedzēja vainas dēļ, proti, kopīpašumā esošās inženierkomunikāciju sistēmas pārbaude apsaimniekotāja dokumentos būtu nepamatota un vilcinātu lietas izskatīšanu.

Turklāt atbildētāja nav cēlusi iebildumus un parakstījusi, kā arī nav apstrīdējusi 2015.gada 2.jūnija aktu par konstatētajiem bojājumiem, kurā cita starpā norādīts, ka dzīvojamās mājas kopējās ūdensvada komunikācijas atrodas apmierinošā tehniskā stāvoklī.

Apstākļi, ka jau 2015.gada 2.jūnijā atbildētāja parakstījusi aktu par konstatētajiem bojājumiem un 2015.gada augustā atbildētājas rīcībā tika nodota visa informācija par notikušo negadījumu un atbildētāja prasītājas un trešās personas sastādītos dokumentus nav apstrīdējusi, liecina par to, ka atbildētājai nebija pamatotu iebildumu saistībā ar negadījuma apstākļu fiksēšanu un zaudējumu atlīdzības lietas vešanu.

Līdz ar ko tiesa nekonstatē objektīvi pamatotus iemeslus apšaubīt 2015.gada 2.jūnija aktā fiksētos apstākļus, jo lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka ūdens noplūde būtu radusies palielināta ūdens spiediena ūdensapgādes sistēmas iekšvados dēļ par ko būtu atbildīgs ūdensapgādes pakalpojumu sniedzējs.

Lai gan atbildētāja rakstveida paskaidrojumos un viņas pārstāvis tiesas sēdē iebilduši apstāklim, ka atbildētāja būtu vainojama pie zaudējumu rašanās, no lietas materiāliem kopsakarā izriet un lietā pēc būtības nav strīds, ka dzīvoklis Nr./adrese A/ 2015.gada 5.maijā tika appludināts, jo atbildētājas dzīvoklī Nr./adrese B/ bija plīsis tur esošais aukstā ūdens filtrs.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka par nodarītajiem zaudējumiem atbilstoši likuma Dzīvokļa īpašuma likuma 3., 14.pantiem, Civillikuma 1772., 1775., 1779., 1786. pantos noteiktajam, atbild dzīvokļa /adrese B/ īpašnieks, proti, atbildētāja.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasītājs pamatoti cēlis prasību par zaudējumu piedziņu no atbildētājas.

Likums nepārprotami nosaka, un tādas ir tiesību teorijas atziņas, ka pienākums atlīdzināt zaudējumus rodas, ja pastāv trīs zaudējumu nodarīšanas priekšnoteikumi (atlīdzības pamati): nodarītāja prettiesiska rīcība (darbība vai bezdarbība); zaudējumu esamība un to konkrēts apmērs; cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un zaudējumiem *(K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata.- Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 246.lpp.).*

Ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus, tiesa atzīst, ka pastāv visi priekšnoteikumi zaudējumu atlīdzībai - atbildētāja kā dzīvokļa īpašnieks nav nodrošinājusi sava dzīvokļa īpašuma un tam piederīgo komunikāciju (atsevišķā īpašuma) uzturēšanu tādā kārtībā, lai tas neradītu traucējumus cita dzīvokļa īpašniekam un bojājumus citam dzīvokļa īpašumam; prasītājam ir radušies zaudējumi mantas samazinājuma (izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības) veidā; pastāv cēloniskā sakarība starp atbildētājas rīcību (bezdarbību) un prasītāja zaudējumiem.

No atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem un atbildētājas pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka atbildētāja neapstrīd faktu, ka prasītājam ir nodarīti zaudējumi, bet apstrīd nodarīto zaudējumu apmēru.

Prasītāja norādīto zaudējumu apmēru pierāda lietā esošā tāme un maksājuma uzdevumi par kopējo summu EUR 2765,77 apmērā.

Tiesa atzīst, ka prasītājs zaudējumu apmēru pierādījis, iesniedzot tiesā 2015.gada 16.maija tāmi, kas sagatavota, pamatojoties uz nekavējoties veiktu dzīvokļa apsekošanu pēc tā appludināšanas. Šo tāmi turklāt pārbaudījis un apstiprinājis Latvijas Būvinženieru savienības sertificēts speciālists /pers. D/, sertifikāta Nr.20-5687, sertifikāts izsniegts jomā "*Būvprojektu ekonomisko daļu, apjomu-un tāmju sastādīšana (visu veidu ēkas (būves))".*

Pārbaudot lietas materiāliem pievienoto 2015.gada 2.jūnija aktu par konstatētajiem bojājumiem, ko parakstījusi arī pati atbildētāja, redzams, ka dzīvokļa apliešanas dienā, proti, 2015.gada 5.maijā komisija veica dzīvokļa Nr.26 apsekošanu un konstatēja telpu bojājumus: istabā sienas, griesti, grīda, virtuvē sienas, grīda, koridorā un tualetē sienas, griesti, norādot nepieciešamo 30,5 kv.m. sienu, 16,5 kv.m. griestu un 40 kv.m. grīdas remontu.

No lietas materiāliem redzams, ka prasības pieteikumam pievienotā remontdarbu izmaksu tāme sagatavota, pamatojoties uz nekavējoties veiktu dzīvokļa Nr.26 apsekošanu, kā arī to pārbaudījis un apstiprinājis sertificēts tāmju sagatavotājs /pers. D/.

No sastādītā aprēķina redzams, ka remontdarbu apjoms atbilst aktā konstatētajiem bojājumiem.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē iebildis, ka remontdarbu tāmi nav sastādījis licencēts būvinženieris. Kā jau teikts iepriekš, to ir pārbaudījis un apstiprinājis sertificēts tāmju sagatavotājs /pers. D/, kas ir Latvijas Būvinženieru savienības sertificēts speciālists /pers. D/, sertifikāta Nr.20-5687, sertifikāts izsniegts jomā "*Būvprojektu ekonomisko daļu, apjomu-un tāmju sastādīšana (visu veidu ēkas (būves))",* par ko strīda nav.

Atbilstoši likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 35.pantam apdrošinātājs piemēro kompensācijas principu un izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība nevar pārsniegt apdrošinātajam apdrošināšanas gadījumā radītos zaudējumus.

Ņemot vērā, ka likums apdrošinātājam neuzliek par pienākumu pieaicināt sertificētu būvinženieri izmaksu sastādīšanai, tad minētie atbildētājas iebildumi nav pamatoti.

Atbildētāja ir iesniegusi tiesā Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijas 2015.gada 15.oktobra tehniskas apsekošanas atzinumu.

Tiesa iepazīstoties ar iesniegto rakstveida pierādījumu, secina, ka atbildētājas iesniegtā tāme ir sagatavota, balstoties uz Apdrošinātajai piederošā dzīvokļa Nr.26 apsekošanu, kas veikta vairāk nekā 4 mēnešus pēc dzīvokļa appludināšanas, ir pretrunīga un bez attiecīga pamatojuma ir secināts par to, ka apdrošinātā dzīvoklī esošais laminats pacēlies, tapetes atlocījušās un krāsa atslāņojusies tieši nepareizas ekspluatācijas un paaugstināta mitruma nevis dzīvokļa appludināšanas un tā rezultātā radītā mitruma dēļ, kā arī atzinums veikts balstoties uz iesniegtajiem dokumentiem, appludināto dzīvokli reāli neapsekojot, kas redzams no atzinuma 6.lpp norādītā: 2015.gada 15.septembrī speciālisti veica dzīvokļa /adrese A/ tehnisko apsekošanu, apsekošana veikta, balstoties uz uzrādītajiem dokumentiem un izmantojot apsekošanas pieteicējas iesniegtās fotogrāfijas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 125.panta pirmo daļu *eksperta atzinumu tiesa novērtē saskaņā ar šā likuma 97.panta noteikumiem* un tam nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu tiesu.

Tiesa nevar atzīt par iepriekš minēto pierādījumu, jo to neapstiprina citi lietas materiālos esošie pierādījumi.

Vērtējot prasītājas un atbildētājas iesniegtos pierādījumus, tiesa dod priekšroku 2015.gada 16.maija tāmei, jo tas ir sagatavots, pamatojoties uz nekavējoties veiktu dzīvokļa apsekošanu pēc tā appludināšanas, piedaloties pašvaldības komisijai un abu iesaistīto dzīvokļu īpašniekiem.

Arī fotokopijas, kas pievienotas atbildētājas iesniegtajiem ekspertu atzinumiem, nevar kalpot par pierādījumu lietā, jo nav iespējams identificēt tajās redzamo objektu, bojājumu atrašanās vietu un apjomu.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē izteica lūgumu nopratināt kā lieciniekus atbildētājas iesniegto atzinumus taisījušos speciālistus, lai pārliecinātos par metodiku, kas izmantota un liecinātu par slēdzienos dotajiem atzinumiem, tomēr tiesa šo lūgumu noraidījusi, uzskatot, ka pārbaudes metodika ir skaidri norādīta abos iesniegtajos slēdzienos un tiesai nav šaubu par slēdzienos norādīto, tai skaitā, ka apsekošana veikta, balstoties uz uzrādītajiem dokumentiem un izmantojot apsekošanas pieteicējas iesniegtās fotogrāfijas, savukārt ekspertīzes veikšanai iesniegto plastmasas aukstā ūdens attīrīšanas filtru iesniegusi atbildētāja, apskate veikta Latvijas Neatkarīgo ekspertu asociācijas telpās, veikta apskates rezultātu fotofiksācija.

Novērtējot iesniegtos pierādījumus kopumā, tiesa secina, ka dzīvokļa Nr.44 virtuvē saplīsušais aukstā ūdens filtrs atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1.punktam kā atsevišķā īpašuma robežās esošs elements ietilpst atbildētājas īpašumā esošajā daļā, par kuras apsaimniekošanu atbildīga ir atbildētāja.

No sastādītā aprēķina redzams, ka remontdarbu apjoms atbilst aktā konstatētajiem bojājumiem. Turklāt tiesa ņem vērā faktu, ka saskaņā ar atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem, ūdens noplūde notikusi ilgstoši, proti, par avārijas situāciju telefoniski atbildētāja uzzināja 2015.gada 5.maijā ap pl.1640, bet līdz tam saskaņā ar kaimiņienes vārdiem ūdens noplūde notikusi jau vairākas stundas. Ap pl.17 atbildētāja iekļūstot savā dzīvoklī konstatēja, ka ta sir applūdis un konstatējot, ka virtuvē zem izlietnes ir bojāts filtrs un tā šļācās ūdens, noslēdza ūdens padevi, noslēdzot virtuvē esošos krānus.

Tiesa secina, ka, ņemot vērā atbildētājas iepriekš minētos rakstveida paskaidrojumus tiesai, ir tikai ticams, ka ilgstošas ūdens noplūdes rezultātā nodarīti zaudējumi prasītājas norādītajā apmērā.

Kā redzams, lietā ir strīds par to, vai prasītājai radušos zaudējumu apmērs ir novērtēts atbilstoši likumam un faktiskajiem apstākļiem.

Saskaņā ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem.

No lietas materiāliem izriet, ka prasītāja regresa prasību par zaudējumu atlīdzību ir cēlusi sakarā ar apdrošinātā nekustamā īpašuma – dzīvokļa bojājumiem, kuri saskaņā ar sastādīto tāmi ir noteikti EUR 2809,68 un izmaksāti apdrošinātā dzīvokļa īpašniekam.

Prasība celta par EUR 2765,77 piedziņu.

Tiesa uzskata atbildētājas un viņas pārstāvja apgalvojumu par radušos zaudējumu apmēru par nepamatotu, jo prasījuma tiesības pret atbildētāju rodas ar naudas pārskaitīšanas faktu, ko apliecina maksājuma uzdevums Nr.243388, savukārt zaudējumu apmēru pierāda tāme, kuru sastādījis prasītājas pieaicinātais /pers. E/ SIA A.V.E.plus specialists, ko pārbaudījis un apstiprinājis Latvijas Būvinženieru savienības sertificēts speciālists /pers. D/, sertifikāta Nr.20-5687.

Atbildētāja norāda, ka zaudējumi, kurus prasītāja atlīdzinājusi cietušajai personai ir palielināti salīdzinājumā ar tiem, kurus faktiski nodarījusi atbildētāja.

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Civillikuma 1779.pants paredz, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis.

Saskaņā ar Civillikuma 1792.pantu, ja zaudējumu atlīdzības prasījums izriet nevis no līgumiskas saistības pārkāpuma, bet no darbības, kas pati par sevi bijusi prettiesīga, tad zaudējuma vērtējums samērojams ar priekšmeta vērtību zaudējuma nodarīšanas laikā.

Saskaņā ar Civillikuma 1771.pantu zaudējums var būt vai nu tāds, kas jau cēlies, vai tāds, kas vēlstāv priekšā; pirmajā gadījumātas dod tiesību uz atlīdzību, bet otrajā uz nodrošinājumu. Tikai jau cēlies zaudējums, faktiski pastāvošs zaudējums ir jāatlīdzina. Civillikuma 1772.pants noteic, ka jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums.

Minētās tiesību normas mērķis ir noteikt jau cēlušos zaudējumu veidus. Atbilstoši normas saturam, cēlušies zaudējumi var būt divu veidu – tagadējās mantas samazinājuma un sagaidāmās peļņas atrāvuma veidā. Tagadējās mantas samazinājums rodas gadījumā, kad ķermeniskai lietai tiek nodarīti bojājumi. Ķermeniskās lietas īpašnieks tā rezultātā cieš zaudējumus, jo bojājumu dēļ attiecīgā lieta ir zaudējus isavas sākotnējās īpašības. Nepieciešamo līdzekļu apmērs, lai bojātā lieta atgūtu savu iepriekšējo stāvokli, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis esošās mantas samazinājums, proti, kādā apmērā mantas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā. Zaudējumu atlīdzināšana ir galvenais civiltiesiskais līdzeklis tiesību aizskāruma mantisko seku novēršanai, un tās mērķis ir nodrošināt pēc iespējas pilnīgāku tāda stāvokļa atjaunošanu, kāds būtu bijis tad, ja aizskārums nebūtu noticis.

Nav strīda par to, ka dzīvoklis ticis bojājāts un apliešanas rezultātā zaudējis to stāvokli, kādā būtu bijis tad, ja aizskārums nebūtu noticis.

Minētās tiesību normas izpratnē atlīdzinājumam jābūt tādam, lai atjaunotu stāvokli, kāds pastāvēja pirms prettiesiskās darbības veikšanas, bet ne lielākam par to, proti, dzīvoklim būtu jābūt lietojamam, kas, kā redzams, nebija iespējams pēc appludināšanas.

Tiesai nav pamata neticēt prasītājas iesniegtajai tāmei par dzīvokļa remontu pēc applūšanas, jo to ir sastādījis un pārbaudījis attiecīgās nozares speciālists. Tiesas ieskatā ir pietiekami, ka sastādīto tāmi pārbaudījis un apstiprinājis Latvijas Būvinženieru savienības sertificēts speciālists /pers. D/, sertifikāta Nr.20-5687. Latvijas Būvinženieru savienība ir izvērtējusi /pers. D/ kompetenci, kas dod pamatu neapšaubīt /pers. D/ zināšanas.

Kā jau teikts iepriekš, atbildētāja ir iesniegusi tiesā Patērētāju un īrnieku tiesību aizsardzības neatkarīgo ekspertu asociācijas 2015.gada 15.oktobra tehniskas apsekošanas atzinumu, kuru tiesa atzīst par nepierādītu, jo sagatavots uz vietas neapsekojot appludināto dzīvokli, balstoties tikai uz iesniegtajiem dokumentiem un izmantojot atbildētājas iesniegtās fotogrāfijas, kuras nav pievienotas 2015.gada 2.jūnija aktam Nr.14-8/18764 par konstatētajiem bojājumiem. Turklāt minētais rakstveida pierādījums sagatavots vairākus mēnešus pēc dzīvokļa appludināšanas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Līdz ar to tiesa ņem vērā, ka reālais zaudējumu apmērs, veicot remontdarbus, ir būtiski lielāks nekā to iespējams paredzēt, jo attiecībā uz dzīvokļa appludināšanā bojāto telpu, vietu un platību apjomiem tiesa ņem vērā to, ka, veicot remontu, nav nodalāma kāda griestu vai sienas daļa, vai iegādāties jau lietotas tapetes vai krāsas, un, līdz ar to, nepieciešamība veikt remontdarbus visā griestu vai sienas platībā norādītajos apjomos un vērtībā atzīstama par pamatotu. Līdz ar to tāmē ir ietverti tādi izdevumi, kas ļauj atjaunot bojāto telpu sākotnējo stāvokli un to apmērs tiek noteikts pēc speciālista tāmē ietverto remontdarbu izmaksām un tam nepieciešamo materiālu izmaksām.

Likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 35.pants paredz, ka apdrošināšanā pret zaudējumiem un bojājumiem un civiltiesiskās atbildības apdrošināšanā zaudējumus atlīdzina pēc kompensācijas principa. Izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība nevar pārsniegt apdrošinātajam apdrošināšanas gadījumāradītoszaudējumus.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka apdrošinātāja, tas ir, prasītājas kompetencē ir izvērtēt, vai izmaksājamā summa atbilst zaudējumu apmēram. Tā kā prasītāja ir izvērtējusi pieprasīto summu un zaudējumu apjomu, tiesa atzīst, ka apšaubīt zaudējumu aprēķinu nav likumīga pamata apstākļos, kad lietā ir pierādījumi, ka dzīvoklis tika apliets.

Izvērtējot pierādījumus, tiesa atzīst, ka zaudējumu apmērs EUR 2765,77 ir pierādīts.

Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatēti visi civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumi atbildētājas prettiesiska rīcība – atbildētājai piederošajā dzīvoklī esošā aukstā ūdens filtra uzraudzības, remonta, pārbaudes, pienācīgas apsaimniekošanas neveikšana, kas ir atzīstama par bezdarbību, zaudējumu esamība EUR 2765,77 un cēloniskais sakars starp atbildētājas bezdarbību un konstatētajiem zaudējumiem.

Līdz ar to prasība ir apmierināma, piedzenot no atbildētājas par labu prasītājai izmaksāto apdrošināšanas atlīdzības daļu EUR 2765,77.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai nosakāmas tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā no zaudējumu summas līdz sprieduma izpildei (izsolei).

Ceļot prasību, prasītāja ir samaksājusi valsts nodevu EUR 345,37 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 3,20.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu, šie izdevumi piedzenami no atbildētājas par labu prasītājai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]panta pirmo daļu atbildētājai nosakāmas 10 dienas no sprieduma stāšanās likumā spēkā labprātīgai sprieduma izpildei.

Bez tam, no lietas materiāliem ir redzams, ka prasītājai ir radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības apmaksai EUR 1019,91, kurus prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1) punkta a) apakšpunktu atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro*, atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas. Savukārt, Civilprocesa likuma 44.panta ceturtajā daļā noteikts, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra, līdz ar ko prasītājam ir atlīdzināmi izdevumu par advokāta palīdzību EUR 414,86 apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz augstāk minēto un saskaņā Civilprocesa likuma 189.-193.pantu, 195.un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt prasību**.**

Piedzīt no /pers. A/ personas kods: /personas kods/ par labu IF P&C Insurance AS Latvijas filiālei (reģistrācijas Nr.40103201449) zaudējumus EUR 2765,77 (divi tūkstoši septiņsimt sešdesmit pieci euro un 77 centi), un tiesas izdevumus - valsts nodevu EUR 345,37, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus advokāta palīdzības apmaksai EUR 3,20 un ar lietas vešanu saistītos izdevumus EUR 414,85, pavisam kopā EUR 3529,19.

Zaudējumu summu ieskaitīt IF P&C Insurance AS Latvijas filiāle norēķinu kontā LV95HABA0001408034800 SWIFT kods: HABLV22, AS "Swedbank".

Noteikt IF P&C Insurance AS Latvijas filiāle (reģistrācijas Nr.40103201449) tiesības saņemt likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no summas – EUR 2765,77 (divi tūkstoši septiņsimt sešdesmit pieci euro un 77 centi) līdz sprieduma izpildes (izsoles) dienai.

Noteikt /pers. A/ personas kods: /personas kods/, sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2018.gada 9.oktobra, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese V.Gailīte